

Húsvétolás Erdélyben Dés (Dej) városában.

A Magyar Caravanning és Camping Club, a Húsvéti Ünnepekre erdélyi kirándulást szervezett Dej településre, a Transilvânia Kampingbe.

Miután az útra kelt 13 lakóautó, lakókocsis egység az ország különböző részéről érkezett, ezért az első napon április 2-án a Nyírbátori kempingben találkoztunk, itt is éjszakáztunk.

Majd április 3-án reggel innét startoltunk Erdélybe. Igyekeztünk szakaszosan indulni, hogy a közúti forgalmat ne tartsa fel a konvoj. Útban Dej felé az ajánlott látnivalók közül mi a Nagykárolyiban lévő „Károlyi” kastélyt látogattuk meg. A kastély eredetileg várként funkcionált, majd később építették át, a most látható formára. Több fontos diplomáciai találkozó színhelye volt az évek során. Pld. Szatmári Béke tárgyalások okmányainak az aláírása 1711-ben. A kastély épülete napjainkban kiváló állapotban várja a látogatókat, parkja rendezett. Megcsodáltuk a belső- téri mozaik burkolatot, a márvány kandallókat, és az eredeti berendezés egy részét, ami megmaradt az évtizedek rablásai során. Belépés díjtan.

Innét indultunk a cél felé Dej városába. Az útviszonyok csiga tempót diktáltak. Emellett a hó, eső, napsütés váltakozása is, óvatosságra intette az úton közlekedőket. A célt elérvén, elhelyezkedtünk és vártuk a többiek érkezését. A camping ajándékként kapott sült kolbászt szorgos „lányaink” elkészítették, ez volt a meglepetés és a közös vacsora.

Szombaton április 4-án a camping által biztosított autókkal kirándulásra indultunk. Első megállónk a Válaszút településen található Kallos Zoltán Múzeum és Népművészeti Központ volt. Itt több ezer értékes népművészeti tárgyat láthattunk, mely magángyűjtemény. Ez az a hely ahol az álmok valóra váltak, tárgyi és szellemi értékek alakjában.

Nagy élmény volt számunkra a Tordán lévő Só-bánya. A só kitermelés itt 1690-ben indult meg, majd 1932-ben leállt a só kitermelés. Ma már csak turisztikai látnivaló és gyógyhely. A sóbányában a hőmérséklet 10-12 C érdemes melegen öltözni. Gyógyulásra kiválóan alkalmas hely. Itt megtalálható a belső csónakázttató, a panorámás lift, óriáskerék stb.

Következő programunk a Tordai hasadék meglátogatása. A vulkáni alkotás egyik legbámulatosabb eleme. Itt a heglánc a tetejétől, a talpáig, ketté van repedve. Erdély egyik leglátogatottabb természeti látványossága. Csoda szép kiránduló hely és természeti rezervátum.

A napunk még mindig nem ért véget, a Bonchidai kastélyt néztük meg. Utolsó tulajdonosa Bánffy Miklós író volt. Az utóbbi években nemzetközi program keretében elindult a felújítása. Erdély Versailles-aként emlegetik. Minden évben megrendezik a Bonchidai napokat. A kastély nagy része még igen romos állapotban van.

E tömör, de nagyon szép program után vacsora várt bennünket Dej belvárosában, egy Magyar étteremben.

Húsvét Vasárnapja. Délelőtt a Dej-i Református gyülekezet Isten Tiszteletén vettünk részt. Meglepő volt számunkra hogy a kicsinek nem nevezhető templom, zsúfolásig megtelt hívekkel. A Tisztelendő Úr a szószékről külön köszöntötte a Magyar látogatókat. Közülünk négyen ÚR Vacsorát is vettünk.

Isten Tiszteletet követően elbeszélgettünk a Dej-i lelkipásztorral. Ő ismét örömét fejezte ki, hogy mi Magyarok ilyen szép létszámmal vettünk részt ezen ünnepi Isten Tiszteleten.

Közös ebéd következett az előző napi étteremben. Velünk tartott Péter és családja is. Délután egy kis pihenő, majd Péter felesége Ráhel és barátai a tojás festés tudományára tanítottak meg bennünket.

Közben Tokai Gyula és felesége Erzsike nekiláttak a slambuc készítésének. Majd kiderült, hogy Péter puliszkát készít. Ebből adódóan, a vacsoránk két féle menüből állt.

Meglepetésként helyi nép zenekar is felbukkant a campingben, akik jó talp alá valót húztak. Egyik campinges társunk a zenekarral csodás hangon énekelt, és a jó hangulat egyre fokozódott. Ami mindent felülmúlt Székely Pál énekes, előadása. Kezdetben nosztalgia számokat énekelt. Persze figyelemmel volt a fiatalabbakra is, és volt roki, tviszt, minden, ami egy a korunkat illetően széles skálán mozgó társaságnak megfelelt. Egy idő után már valóban tetőfokon volt a hangulat. Mind egy volt, hogy mit játszott, mit énekelt, mi csak roptuk a táncot. Időpontot nem írok, hogy mikor fejeztük be a bulit, mert nem figyeltük. De annyi bizonyos hogy nem sokára „éjfél ütött az óra”.

Húsvét Hétfője. Senki nem ébredt korán, az előző esti buli fáradalmait pihentük ki. Aztán mégis csak éledezett a társaság és elkezdődött e locsolkodás. Mi lányok készültünk a tojásainkkal, tehát mi tagadás, vártuk a locsolókat. Közben elkezdődött a vaddisznó pörkölt főzésre, melyet a Jenei házaspár (campingestársaink) biztosítottak számunkra. A közösségi teremben fogyasztottuk el az ebédet. Mindenki hozta az otthon elkészített süteményeket, és kínálgattuk egymást. Újabb meglepetésként megjelent 6-7 falubéli fiatalember, akik hozták gyermekeiket is. Folytatódott/kezdődött a locsolkodás, ismét.

Kedden a Láposi Fa Templomok látványa kápráztatott el minden résztvevőt. Ekkor már az időjárás is kegyesebb volt, sütött a nap, bár hideg volt.

Tudom, közhelynek hangzik az, hogy sajnálhatja, aki nem tartott velünk ezen a programon. A szívbeli fogadtatás, a z öröm, ami az Erdélyi emberekből sugárzott felénk, nagyon megható volt. Mindenütt „örvendtek” annak hogy Magyarok vagyunk.

Péter, az itt töltött 6 nap alatt csak velünk foglalkozott. Köszönet érte. Sok mindent láttunk de nem eleget. Biztosan visszatérünk még, ebbe a családi hangulatú campingbe.

Dunakeszi. 2015. április 8.

Bálint Gyöngyi és Horváth József MCCC tagok

Dés látképe

Éledeznek a kemping lakói

A templom

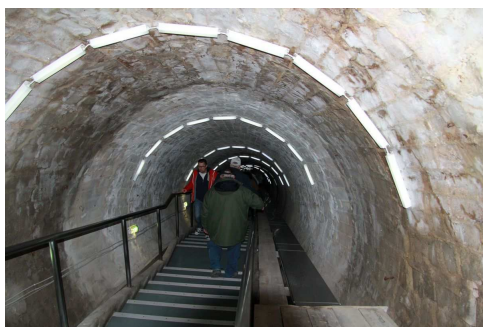
Emléktábla a templom falán

Gyülekező a templomnál

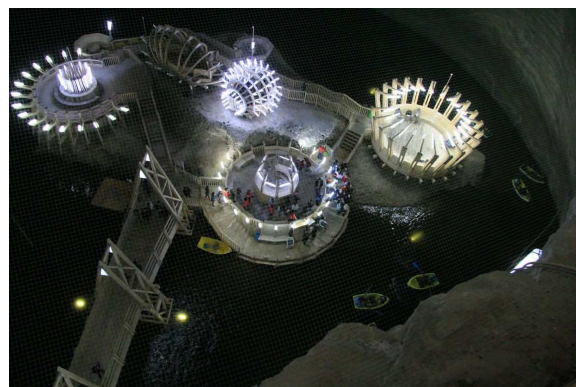
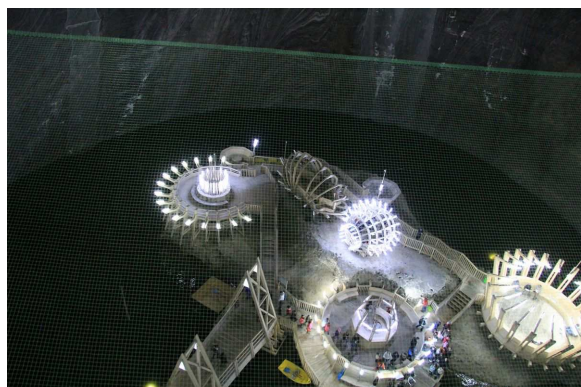
Kallósmúzeum előtt

Lejárat a sóbányába

Lejárat a sóbányába másik nézetből

Kivilágított elemek a sóbányában

Transilvânia Camping

Készül a slambuc

Esti hangulat

A hangulat fokozódik

Így várjuk a locsolókat

Locsoló legények